

Halászati Bizottság

2017/0000(INI)

8.6.2017

VÉLEMÉNY

a Halászati Bizottság részéről

a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság részére

a nemzetközi óceánpolitikai irányításról: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend a 2030 utáni időszakra vonatkozó fenntartható fejlesztési célok keretében
(2017/0000(INI))

A vélemény előadója: Jarosław Wałęsa

PA_NonLeg

JAVASLATOK

A Halászati Bizottság felhívja a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Bizottságot, mint illetékes bizottságot, hogy állásfoglalásra irányuló indítványába foglalja bele a következő javaslatokat:

1. üdvözlö a „Nemzetközi óceánpolitikai irányítás: az óceánjaink jövőjét biztosító menetrend” (SWD(2016)0352) című közös közleményt, amely elismeri, hogy az óceánpolitikai irányítás jelenlegi kerete nem elég hatékony, és a fenntartható fejlesztési célok elérése érdekében konkrét fellépések megtételére szólít fel; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy alakítsanak ki a nemzetközi szinten megállapított célok eléréséhez szükséges további konkrét fellépéseket;
2. felszólít, hogy a halászatban rejlő termelési lehetőségek helyreállítása érdekében a kék gazdaságot irányítsák a part menti közösségek rezilienciájának újbóli kiépítése felé, ezáltal támogatva az élelmezésbiztonságot, a szegénység elleni küzdelmet és az élő vízi erőforrásokkal való fenntartható gazdálkodást; emlékeztet, hogy mielőtt a kék gazdaságbeli ágazatokban bármilyen tevékenységet végrehajtanának, valamennyi érdekelt fél számára hatásvizsgálatot és teljes körű tájékoztatási és részvételi folyamatot kell biztosítani; kitart amellett, hogy a kék gazdaságnak hozzá kell járulnia a 14. fenntartható fejlesztési cél eléréséhez, azaz az óceánok és a tengeri erőforrások védelméhez és fenntartható használatához;
3. emlékeztet, hogy a halászati ágazat – mint a tengereken végzett hagyományos emberi tevékenységek egyik legfontosabbika – rendkívüli jelentőséggel bír, és kulcsfontosságú eleme az integrált tengerpolitikának; rámutat, hogy a halászat az az ágazat, amelyet a leginkább érintenek egyrészt a tengerek különféle hasznosításai és a tengereken végzett tevékenységek, úgymint a tengeri közlekedés és az idegenforgalom, a városi és part menti területek fejlesztése, a nyersanyagok és energiaforrások kiaknázása, valamint a tengerfenék-kutatás, másrészt a tengeri szennyezéshez (műanyag hulladékok, vízbe dobott halászhalók, olajkiömlések, zajszennyezés, ballasztvíz-kibocsátások, ellenőrizetlen kőolaj- és földgázkitermelés és -feltárás stb.) és az éghajlatváltozáshoz (emelkedő tengerszintek, a tengerek felszíni hőmérsékletének emelkedése, part menti vízbetörések, az óceánok savasságának növekedése stb.) hasonló környezetvédelmi problémák;
4. hangsúlyozza, hogy a part menti és tengeri területek legalább 10%-át meg kell őrizni, a 14.5 fenntartható fejlesztési célnak és a biológiai sokféleségről szóló ENSZ-egyezménynek megfelelően; megjegyzi, hogy a védett tengeri területek ökológiai és társadalmi-gazdasági előnyökkel rendelkeznek, és a halászati tevékenységek igazgatásának fontos eszközét képezik; emlékeztet különösen az ökológiai és biológiai szempontból jelentős területek fontosságára, valamint ezeknek az egészséges és működőképes óceánok, és az általuk nyújtott számos szolgáltatás támogatása érdekében történő megőrzésének szükségességére;
5. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament egyik legutóbbi tanulmánya szerint míg a kék gazdaságnak pozitív társadalmi-gazdasági hatása lehet (a foglalkoztatás, a jövedelmek és bruttó hozzáadott érték szempontjából), addig környezeti hatása általában negatív a part menti dinamika változásai, a tengeri szennyezés, az eutrofizáció, a tengerfenék morfológiája, valamint az élőhely/ökoszisztéma/biodiverzitás változása szempontjából;

aggodalmának ad hangot, hogy a környezeti hatások jelentette halmozott terhek hátrányosan érintenék a halászatot;

6. felszólítja az államokat, hogy óceánjaink megőrzése érdekében javítsák jogrendszerüket; felszólít a tengerszennyezés kapcsán fellépő „ökológiai kár” fogalmának nemzetközi elismerésére, hogy kompenzációt lehessen követelni, amikor szabálysértés elkövetésére derül fény; felszólít a felelősségi lánc elvének bevezetésére, amelynek célja azok meghatározása, akik a teljes parancsnoki láncban okozott környezeti kárért felelősek;
7. megjegyzi, hogy a part menti és tengervizekben végzett tevékenységek fokozódása egyre inkább megköveteli egy tengeri területrendezési ütemterv végrehajtását; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozza ki a tengeri területrendezési ütemterv nemzetközi iránymutatásait, és a Horizont 2020 és LIFE programok keretében nyújtott támogatással segítsen világszerte kiterjeszteni a védett tengeri területeket;
8. hangsúlyozza, hogy a 14. fenntartható fejlesztési céllal összhangban a források fenntarthatóságának, valamint a tengerek és óceánok tisztaságának érdekében ágazatközi megközelítést kell elfogadni; rámutat, hogy a halászati ágazat nem az egyetlen olyan ágazat, amely hatással van az óceánok jövőjére;
9. hangsúlyozza, hogy az EU-nak törekednie kell annak biztosítására, hogy a halászattal kapcsolatos rendelkezések fontos szerepet játsszanak a nemzeti joghatóságon kívül eső területeken a tengeri biológiai sokféleség megőrzéséről és fenntartható hasznosításáról szóló, ENSZ Tengerjogi Egyezménye keretében létrejövő, kötelező jogi erővel bíró eszközben;
10. hangsúlyozza, hogy előrelépést kell elérni az ökoszisztéma-alapú megközelítés irányába, amely figyelembe veszi az elővigyázatosság elvét és a halállományok egészségi állapotát befolyásoló valamennyi tényezőt;
11. emlékeztet, hogy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv, amely célja a jó környezeti állapot elérése, különösen azt jegyzi meg, hogy a tengeri hulladék jellemzői és mennyiségei nem okoznak károsodást a parti és a tengeri környezetben (10. mutató); emlékeztet, hogy a tengeri hulladék 80%-át kitevő műanyag és mikroműanyag a halászatra nézve káros, és hogy 2017-ben az EU a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó menetrenddel és a körforgásos gazdasággal összhangban egy, a műanyagokra vonatkozó stratégiát indít; felszólítja a Bizottságot, a tagállamokat és a harmadik országokat, hogy erősítsék meg a nemzetközi keretet, például a tengeri hulladékok felszámolására irányuló G7 cselekvési terv végrehajtása révén;
12. hangsúlyozza a korai reagálás fontosságát az invazív fajok elleni fellépés során, figyelembe véve e fajoknak a halászatra, az óceán termelékenységére és a biodiverzításra kifejtett egyre nagyobb hatását, illetve az ezekre jelentett egyre nagyobb kockázatát, valamint a természetes ökoszisztémák megzavarásában játszott szerepüket; felszólítja a tagállamokat, hogy erősítsék meg egymás közötti és harmadik országokkal folytatott együttműködésüket, többek között összehangolt és együttes cselekvések, valamint az információk, az adatok és a bevált gyakorlatok cseréje révén;
13. megjegyzi, hogy a tengeri erőforrások védelme és túlzott kiaknázásuk elkerülése érdekében a közös halászati politikának biztosítania kell azt, hogy a halászati mortalitás

olyan szintre kerüljön, amely lehetővé teszi, hogy a halállományok visszaálljanak a maximális fenntartható hozamot (MFH) előállítani képes szintet meghaladó szintre és ezen a szinten maradjanak;

14. hangsúlyozza, hogy növelni és optimalizálni kell a védett tengeri területek százalékos arányát, figyelembe véve a tudományos szakvéleményeket és a védelmi célkitűzéseket a tekintetben, hogy a 14.5 fenntartható fejlesztési céllal összhangban a part menti és tengeri területek legalább 10%-át meg kell őrizni;
15. megjegyzi, hogy világszinten az EU a tengeri eredetű élelmiszerek legnagyobb importőre, és a fogások egy részét olyan területekről importálja, ahol a halászat sokkal kevésbé fenntartható módon zajlik, mint az uniós vizeken; ösztönzi az EU-t, hogy e tekintetben használja ki pozícióját, és mozdítsa elő a fenntarthatóság fokozását valamennyi tengermedencében;
16. felszólítja az EU-t, hogy a fenntartható halászati partnerségi megállapodásokban az ágazati támogatásokról harmadik országokkal folytatott tárgyalásokon, valamint a fejlesztési segítségnyújtási eszközök megtervezésekor és a különböző nemzetközi fórumokon ösztönözze és védje meg a nők részvételét a halászati tevékenységekben és a halászattal kapcsolatos iparágakban többek között azáltal, hogy támogatja a helyi feldolgozóipart, ösztönzi a feldolgozott halászati termékek tisztességes árazását és biztosítja, hogy a halászati tevékenységekben aktív nők könnyebben hozzájussanak a közpénzekből nyújtott támogatásokhoz és pénzügyi forrásokhoz;
17. a közös halászati politikával összhangban felszólítja az EU-t, hogy minimalizálja az akvakultúra környezetre kifejtett hatását azáltal, hogy biztosítja a takarmány fenntartható származását és előmozdítja a takarmány-előállításához felhasznált, vadon élő halállományokra nehezedő nyomás csökkentésére összpontosító kutatást;
18. megjegyzi, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló uniós rendelet előrelépést ért el, de valamennyi tagállam általi végrehajtását javítani kellene, és a harmadik országokkal folytatott fokozottabb koordinációra lenne szükség annak biztosításához, hogy jogellenesen kifogott halak ne kerülhessenek az uniós piacra; felszólítja az EU-t, hogy folytassa arra irányuló nemzetközi erőfeszítéseit, hogy meggyőzi a többi piac szerinti államot hasonló intézkedések megtételére annak érdekében, hogy lezárják a piacokat a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó halak előtt;
19. sürgeti valamennyi államot, hogy csatlakozzon a vonatkozó halászati eszközökhöz, elsősorban a nemzetközi védelmi és gazdálkodási intézkedések nyílt tengeri halászhajók általi betartásának előmozdításáról szóló FAO-megállapodáshoz, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokról, valamint a hosszú távon vándorló halállományokról szóló ENSZ-megállapodáshoz és a kikötő szerinti államoknak a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló intézkedéseiről szóló megállapodáshoz, továbbá teljes körűen hajtsa végre ezen eszközöknek és a FAO más nemzetközi cselekvési terveinek a rendelkezéseit;
20. felszólítja a tengeri ágazathoz kapcsolódó munkakörülményekről szóló új nemzetközi megállapodás bevezetésére; emlékeztet, hogy a hajók fedélzetén még mindig meglévő

rabszolgáság minden formájának véget kell vetni, és felhívja a figyelmet arra, hogy a kifogásolható munkakörülmények milyen hatással lehetnek az egyénekre, a gazdasági szereplőkre és a tengeri környezetre;

21. emlékeztet, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni hatékony küzdelem érdekében alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az ilyen tevékenységekből származó tengeri eredetű élelmiszerek egyetlen fajtája se kerüljön piacra; ösztönzi az EU-t, hogy partnerségein keresztül és a nemzetközi fórumokon mozdítsa elő a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászatból származó tengeri eredetű élelmiszerek betiltását, így csökkentve e tevékenységek jövedelmezőségét;
22. hangsúlyozza a kétoldalú partnerségek folytatásának és kibővítésének fontosságát, ha azt akarjuk, hogy a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat és a halállományok túlzott kiaknázása elleni küzdelem hatékony legyen, máskülönben az uniós fellépések korlátozott hatással lehetnek a jelenlegi helyzetre;
23. a jó óceánpolitikai irányítás érdekében kitart a különböző illetékes szervek közötti fokozottabb koordináció és erősebb partnerség mellett;
24. javasolja, hogy a tagállamok és a harmadik országok legyenek következetesebbek és hatékonyabbak a fogási dokumentációk (fogási tanúsítványok) és a szállítmányok ellenőrzése során annak érdekében, hogy megbizonyosodjanak a halak jogszerű kifogásáról; ösztönzi az államokat, hogy hozzanak intézkedéseket a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem, illetve a kereskedelmi és piaci politikák jobb összehangolása érdekében; hangsúlyozza, hogy az EU-nak minden nemzetközi vonatkozásban ösztönöznie, támogatnia és végre kell hajtania a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat felszámolásához szükséges fellépést;
25. helyesli az EU nemzetközi vezető szerepét a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni fellépésben elért konkrét eredmények, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni hatékony intézkedések végrehajtásában mutatkozó erős elkötelezettsége kapcsán; emlékeztet az EU azon erőfeszítéseire, hogy bilaterális, regionális és multilaterális szinten megerősítse a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzetközi intézkedéseket, többek között azáltal, hogy folytatja a kétoldalú párbeszédet a harmadik országbeli partnerekkel, nagyobb szerepet biztosít az olyan kulcsfontosságú nemzetközi ügynökségeknek, mint például az Interpol, illetve hajó-helyzetmegállapító eszközök alkalmazása révén; felszólítja a tagállami hatóságokat, hogy tevékenyen támogassák a Bizottság arra irányuló munkáját, hogy a fogási tanúsítványok kezelésére szolgáló elektronikus eszközt hozzon létre;
26. üdvözli az EU által elért előrelépést a közös halászati politika külpolitikai vetülete tekintetében; hangsúlyozza, hogy ez a dimenzió a nemzetközi és partnerségi megállapodásokkal együtt fontos eszközt képez, amely előmozdítja az EU környezetvédelmi és szociális normáit, valamint a jogellenes, be nem jelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzetközi küzdelemre irányuló rendelkezéseket;
27. megállapítja, hogy a halászati ágazat átláthatóságára irányuló kezdeményezés nemrégiben elfogadta globális standardját; bátorítja az államokat, hogy jelöltként jelentkezzenek a halászati ágazat átláthatóságára irányuló kezdeményezésben való részvételre; felszólítja az EU-t és tagállamait, hogy támogassák a fenti kezdeményezést;

28. kitarthat emellett, hogy a nemzetközi óceánpolitikai irányításnak az alábbi elveket kell alkalmaznia:
- (a) decentralizált és régiók szerinti megközelítés szükségessége a halászati gazdálkodási tervekben;
 - (b) inkluzív megközelítés szükségessége, amelyet úgy alakítanak ki, hogy biztosítsák az ágazatközi és több érdekelt fél – köztük a kisüzemi és kisméretű halászati ágazat képviselői és a szociális partnerek a halászat valamennyi szintjén – megfelelő részvételét és támogatását tanácsadó testületek révén a koncepciótól a végrehajtási intézkedésekig;
 - (c) annak szükségessége, hogy gondoskodjanak a tanácsadó testületek véleményeinek beépítéséről a végleges határozatokba és intézkedésekbe;
 - (d) a lehető legpontosabb adatokon és legjobb tudományos tanácsokon alapuló környezeti és stratégiai hatástanulmányok elvégzésének szükségessége biztosítva egyúttal a társadalmi-gazdasági és a környezeti fenntarthatóságot, valamint a halállományok megőrzését és helyreállítását;
 - (e) a tengerfenék feltérképezésének szükségessége a sérülékeny ökoszisztémák gondozását és védelmét ellátó rendszer bevezetése érdekében;
 - (f) vezető szerep vállalásának szükségessége a regionális halászati gazdálkodási szervezetek megerősítésében teljesítményük javítása érdekében, többek között független testületek révén, annak biztosítása érdekében, hogy ajánlásaik teljes körűen végrehajtásra kerüljenek, és hogy biztosított legyen a fenntarthatóság;
29. rámutat, hogy a Jeges-tenger középső térségére nem terjednek ki a nemzetközi megőrzési és gazdálkodási rendszerek; hangsúlyozza, hogy a Jeges-tengeren zajló szabályozatlan halászat megelőzésére tekintettel az Európai Unió és a tagállamok összehangolt megközelítésére van szükség;
30. nagyobb együttműködést kér a regionális halászati gazdálkodási szervezetek körében, és annak biztosítására sürgeti aláíró feleiket, hogy megfelelő források álljanak rendelkezésükre, és hogy kellőképpen megerősödjenek;
31. felszólítja a regionális halászati gazdálkodási szervezetek, hogy:
- (a) továbbra is rendszeresen végezzenek független teljesítmény-felülvizsgálatokat, valamint teljes mértékben hajtsák végre az említett teljesítmény-felülvizsgálatokban foglalt ajánlásokat;
 - (b) teljes körűen hajtsák végre a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományokról és a hosszú távon vándorló halállományokról szóló ENSZ-egyezmény 2. felülvizsgálati konferenciájának ajánlásait;
 - (c) hangolják össze különösen a nyomonkövetési, ellenőrzési, felügyeleti és végrehajtási intézkedéseket, megegyezve többek között a visszatartó erejű szankciókról és büntetésekről;

32. felszólítja az EU-t azon elv betartására, hogy a halászati források elosztásakor figyelembe kell venni fejlődő országokban a környezeti és a társadalmi hatást, továbbá az élelmezésbiztonsági igényeket, valamint azt, hogy az említett országok kívánják fejleszteni saját halászatukat, eközben pedig biztosítani kell a halászat olyan fenntartható szintjét, amely nem vezet a halászati kapacitás többletéhez a 14. fenntartható fejlesztési célban foglaltaknak megfelelően;
33. megjegyzi, hogy a jó óceánpolitikai irányítás elengedhetetlen feltételeként a halászati ágazatban rendkívül fontos a pontos adatgyűjtés; hangsúlyozza, hogy e célkitűzés eléréséhez megfelelő és reális pénzügyi forrásokat kell biztosítani; úgy véli, hogy az európai tengeri megfigyelési és adathálózat (EMODnet) példája alapján és a G7-ek Cukubai közleményével összhangban javítani kell a nemzetközi partnerekkel való együttműködést és koordinációt;
34. várakozással tekint a Bizottság azon javaslata elé, amelynek célja az EU kutatási és megfigyelési tevékenységeinek koordinálása a nemzetközi partnerekkel, valamint annak feltérképezése, hogy milyen módon lehetne javítani a kutatás minőségét, többek között kiterjesztve a meglévő uniós kutatási és megfigyelési eszközöket és tevékenységeket, így például az európai tengeri megfigyelési és adathálózatot (EMODnet) egy közös adatbázis létrehozása céljából, az uniós Föld-megfigyelési programot (Kopernikusz), az európai globális óceánmegfigyelési rendszert (EuroGOOS) és az „egészséges és termékeny tengerek és óceánok” elnevezésű közös programozási kezdeményezést (JPI Oceans) egy nemzetközi tengeri és tengerhasznosítási adathálózat kialakítása érdekében,
35. emlékeztet arra, hogy a „kék növekedés” stratégiájának egyik célja az oceanográfiai ismeretek fejlesztése; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tegyenek javaslatot a nemzetközi partnerekkel kialakítandó tengeri kutatási és tudományos partnerségekre, és erősítsék a már meglévőket, köztük a BLUMED-et;
36. felszólít az innovatív, kipróbált és szelektív halászati technikák teljes körű európai jogi engedélyezésére is integrálására, a tudományos intézményekkel szoros együttműködésben biztosítva ezek nyomon követését, egyúttal pedig nemzeti protekcionizmus nélkül;
37. jelentősebb befektetésekre szólít fel a tudományos kutatás terén az óceánokkal kapcsolatos ismeretek javítása érdekében; megállapítja, hogy e terület 95%-a továbbra is feltáratlan;
38. kéri, hogy a kék gazdaság részeként ne kapjanak engedélyt olyan tevékenységek, amelyek gazdasági, szociális vagy környezeti kárt okoznak a part menti közösségek és az emberek élelmiszer-önrendelkezésének garantálása tekintetében kulcsfontosságú ágazatoknak számító kisipari és kisüzemi halászatok számára;
39. támogatja a 2013. évi galwayi nyilatkozat folytatását, és bátorítja ilyen együttműködés kialakítását más országokkal;
40. hangsúlyozza a tengertudomány és -technológia területén végzett kutatás és onnan származó adatok más országok tudományos közösségeivel való megosztásának fontosságát; hangsúlyozza, hogy a fenntarthatóbb halászat fejlesztése, a jobb tengergazdálkodás és az óceánnal kapcsolatos közös problémák kezelése szempontjából rendkívül fontos a tengertudományba történő további beruházások előmozdítása más

harmadik országokban, valamint olyan nemzetközi hálózatok kialakítása, ahol megoszthatók az eredmények és az információk;

41. sürgeti a Tanácsot és a Bizottságot, hogy az elfogadandó célkitűzésekkel összhangban készítsen szilárd többéves pénzügyi keretet a 2020 utáni időszakra;
42. úgy véli, hogy igen fontos, hogy az uniós halászati flotta számára egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, különös tekintettel az EU magas szintű környezetvédelmi normáira és a fenntarthatósági szabályozásokra, amelyeket az uniós halászhajóknak alkalmazniuk kell;
43. kitarthat, hogy az EU annak érdekében, hogy saját flottáját a fenntarthatóság miatt ne hozza gazdaságilag hátrányos helyzetbe, a nemzetközi fórumokon és a kétoldalú együttműködések során ugyanazokat a halászattal kapcsolatos környezetvédelmi normákat támogassa, amelyeket az uniós halászhajóknak is be kell tartaniuk;
44. megállapítja az óceánjaink esetében alapvető biológiai sokféleség jelentőségét, amely nélkülözhetetlen szerepet játszik a tengeri ökoszisztémák termelékenységének és működésének fenntartásában;

**INFORMÁCIÓ A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT
BIZOTTSÁG ÁLTALI ELFOGADÁSRÓL**

Az elfogadás dátuma	30.5.2017
A zárószavazás eredménye	+: 23 -: 1 0: 1
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreyer-Pierik, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
A zárószavazáson jelen lévő póttagok	Ole Christensen, Rosa D'Amato, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Nils Torvalds
A zárószavazáson jelen lévő póttagok (200. cikk (2) bekezdés)	John Stuart Agnew, Paloma López Bermejo

NÉV SZERINTI ZÁRÓSZAVAZÁS A VÉLEMÉNYNYILVÁNÍTÁSRA FELKÉRT BIZOTTSÁGBAN

23	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Gilles Lebreton
PPE	Alain Cadec, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Ole Christensen, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström, Ian Hudgthon

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
GUE/NGL	Paloma López Bermejo

Jelmagyarázat:

+ : mellette

- : ellene

0 : tartózkodás